

PROPOSTA DE ESCUDO HERÁLDICO PARA O CONCELLO DE BUEU

Por: Isidro M. de Malet i Andreu

Dip. Xenealoxía, Heráldica e Nobiliaria

Como consecuencia dunhas charlas informais con algúns concelleiros bueuenses souben que o Concello solicitara en varias ocasións estudos para a adopción e homologación dun escudo heráldico oficial para a Vila, pero que, por varios motivos, algúns deles económicos, non pasaran dos primeiros contactos.

O traballo que se publica, é un resumo do que de modo desinteresado se presentou fai máis de dous anos e que ao quedar arrombado nun caixón e sen que se saiba nada de el, síntome desvinculado de calquera compromiso moral que eu puidera adquirir.

RECORDO HISTÓRICO

O municipio de Bueu está situado na península do Morrazo e é a partir da Constitución de 1812, cando se crearon os "Ayuntamientos Constitucionales", cando adquire entidade propia.

En Bueu e Hermelo xa existiu unha poboación prehistórica, posteriormente romanizada, e proba diso son os restos existentes destas épocas.

É Afonso I quen inicia a repoboación da zona, pero é nos séculos XI e XII, cando esta repoboación se efectúa a base de normandos, borgoñóns e xermanos.

No Concilio de Lugo, o Morrazo (Morratio) queda asignado á diocese de Iria. A loita por conseguir os dereitos xurisdiccionais sobre a zona foi constante entre os Cistercienses de Oseira, os beneditinos con igrexa en Hermelo e a Orde de San Juan de Jerusalén. Tamén a sede Compostelá exerceu os seus dereitos sobre esta península cuxa cabeceira de xurisdicción foi a vila de Cangas.

A partir de 1654, os bens da Orde de San Juan de Jerusalén, xa convertida en Orde de Malta, que posuía no Morrazo, pasan a depender do Priorado de Castrelos en Vigo e en 1846 pónense á venda os bens da última encomenda da Orde.

A raíz das Cortes Constituíntes de Cádiz creáronse os "Ayuntamientos" con importantes competencias e unha das

primeiras medidas adoptadas tralo pronunciamento de Riego, foi a elección destes "Ayuntamientos" e o nomeamento de Gobernadores. Quedan abolidos os dereitos de morgado (mayorazgo) e outros dereitos vinculantes. Créase a desamortización, redúcense os dezmós á metade e os bens das comunidades suprimidas (con menos de 12 membros) quedan

nacionalizados e saen en pública poxa ao mellor ofertante. Todo este proceso culmina en 1833 baixo a rexencia de María Cristina co goberno de Zea Bermudez.

É en 1836 cando a Provincia de Pontevedra queda constituída en once partidos xudiciais. O Concello de Bueu, que quedara instituído en 1821, quedou ratificado definitivamente o 29 de Outubro de 1836 e publicado no Diario Oficial da Provincia do 30 de novembro do mesmo ano,

quedando constituído polas seguintes parroquias: San Martín de Bueu, Santiago de Hermelo, Santa María de Cela, Santa María de Beluso co seu anexo de San Xoaquín de Ons, San Ciprián de Aldán e San Andrés de Hío.

Por Real Cédula expedida en 1856 concedeselle o Título de Vila. Por unha serie de vicisitudes San Ciprián de Aldán e San Andrés de Hío, en 1862, pasan a depender do Concello de Cangas e en 1868 a freguesía de Santiago de Hermelo constitúese en anexo da de Cela.

Vista do Concello de Bueu

COLABORA:

DIPUTACION DE PONTEVEDRA

HERÁLDICA MUNICIPAL

A raíz do establecemento e posterior desenvolvemento do Estatuto de Autonomía e tras asumir todas as competencias sobre a materia que antes dependían do Ministerio da gobernación previo informe da Real Academia da Historia, regulamentouse todo o que afecta a este tipo de expedientes (R.D. 3037 / 82 de 24 de xullo, anexo 1B, apartado 3,1).

Considerouse conveniente a creación dunha comisión de Heráldica da Xunta de Galicia en quen recae a máxima responsabilidade na valoración das propostas (Decreto 258/1992, aínda que non se constituíu formalmente ata 1994); regulándose as súas actuacións polo artigo 261 da Lei 54/1997 do 22 de Xullo, da Administración Local. Na actualidade esta Comisión depende da Consellería da Presidencia, Administracións públicas e Xustiza de Galicia.

PROPOSTA

Todas as circunstancias históricas e xeográficas do Concello de Bueu, indican un intenso tráfico de veleiros, así como as propias armerías municipais utilizadas dende a súa fundación en 1833, consagran e acreditan suficientemente o emblema usado dende o momento da súa independización de Cangas e quedar constituído como entidade propia.

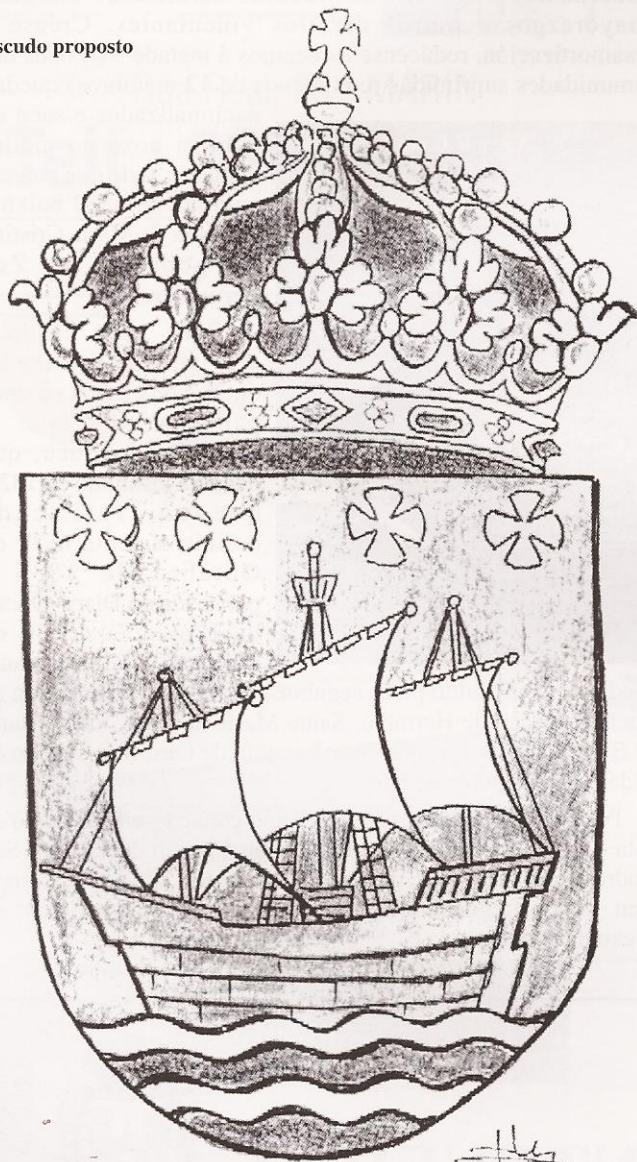
As catro parroquias que constituíron fundamentalmente o municipio de Bueu foron: San Martín de Bueu, Beluso co seu anexo de San Xoaquín de Ons, Santa María de Cela e Santiago de Hermelo, aínda que esta se constituíra como anexo da de Cela.

Por este motivo as armas municipais poden quedar e organizarse perfectamente cunha representación simple e fundamental na existencia da mellor tradición heráldica.

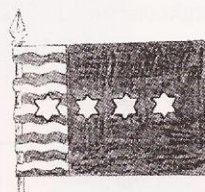
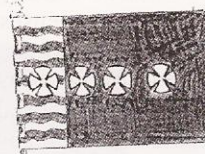
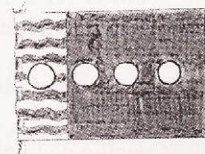
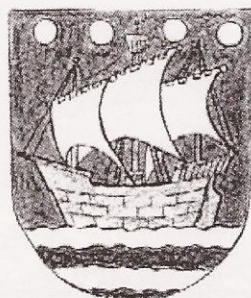
Brasonamento:

De azur (azul) e sobre unhas ondas de azur e prata, un navío de tres paus, na súa cor, coas velas de prata (brancas) despregadas. En Jefe, catro cruces de ouro. Ao timbre coroa real pechada.

Escudo proposto

Outras propostas

[Signature]
2004